

ZEN OG KUNSTEN Å GJENSKAPE EN VASKEBØTTE

Harmoni er det første begrepet som slår meg i møte med Beth Wyller og Nina Malteruds vakre utstilling av keramiske arbeider på Hå gamle prestegard. Vi har med en usedvanlig velkomponert utstilling å gjøre.

Tekst av Sigrun Hodne

S om for å understreke de keramiske objektenes enkle eleganse, har prestegarden strippet ned interiøret og ryddet alle visuelle hindringer av veien, med det resultat at utstillingsrommet, et gammelt fjøs, minner aller mest om en klassisk hvit kube. Rommet trer tilbake og lar kunsten tale for seg.

Wyller og Malterud har en felles historie innenfor norsk keramikk; de er utdannet samtidig ved det samme lærestedet, de har i perioder delt atelier, og de har stilt ut sammen en rekke ganger. Kanskje er det med dem som med andre mennesker som har kjent hverandre lenge, man begynner å ligne hverandre etter som tiden går. Personlig synes jeg imidlertid det er forskjellene mellom de to som er mest interessante.

Wyller presenterer to leddkrukker, en frittstående gruppe kalt Bare rør, samt 25 relativt store fliser, kvadrater på 43 x 43 cm. Flisene er stilt opp side om side på

en list som løper langs langsiden av utstillingsrommet. I hver flis er det preget inn et motiv: en avbildning av en eller flere krakker, eller en bøtte. Et hverdagsmotiv risset inn i våt leire, dekket av lag på lag med glasur. En delvis transparent overflate, farget i dempede toner, gir betrakteren et hint om tilblivelsesprosessen, og om tiden som har gått. De repeterende motivene antyder dessuten en narrativ sammenheng, et hemmelig fellesskap flisene i mellom.

Arbeidene, eller nærmere bestemt sinkbøtten som er gjengitt på flere av flisene, får meg til å tenke på amerikanske Mierle Laderman Ukeles svært viktige essay: Manifesto for Maintenance Art, fra 1969. I dette essayet skriver Ukeles:

I am an artist. I am a woman. I am a wife. I am a mother. (Random order) I do a hell of a lot of washing, cleaning, cooking, renewing, supporting, preserving, etc. »

